

289.

Z Hutiska.

Volně.

O-hléd-ni se, dě-ve-čko, na to mo-je po-le-čko, jak je

hrubé, jak se to-bě po něm chodit bu-de.

Ohlédni se, děvečko,
na to moje polečko,
jak je hrubé,
jak se tobě po něm chodit bude.

Jak polečko uhlédla,
slzenka ji polila
hrubě, hrubě,
kterak se jí po něm chodit bude!

290.

Ze Želetic.

Erb. 444.

Na té lou-ce ze-le-né, pasou se tam je-le-ňé,

pa-se jich tam my-sli-my-sli-ve-ček, pa-se jich tam my-sli-my-sli-ve-ček

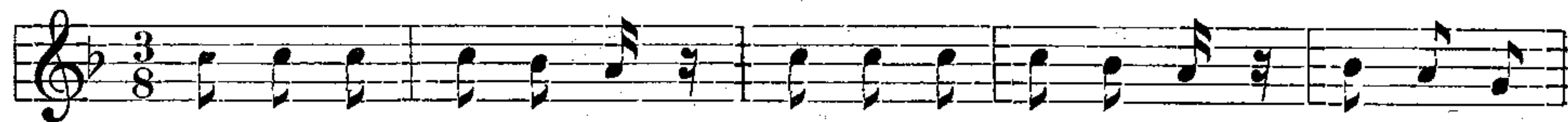

v ka-mi-zol-ce ze-le-né.

291.

Z Hutiska.

Bart. I. 135.

Žertovně.

Kdybych já vě-dě-la, čí jsou to ko-ní-čky, já bych jim

na-ža-la ze-le-né tra-vi-čky.

Kdybych já věděla,
čí jsou to koníčky,
já bych jim nažala
zelené travičky.

Kdybych já věděla,
že jsou to milého,
já bych jim nažala
ovsa zeleného.

Kdybych já věděla,
že jsou to foitovy,
já bych jim přibila
stříbrné podkovy.